

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 18. júla 2013*

„Odvolanie — Televízne vysielanie — Smernica 89/552/EHS — Článok 3a — Opatrenia prijaté Spojeným kráľovstvom, ktoré sa týkajú udalostí veľkého významu pre spoločnosť v tomto členskom štáte — Majstrovstvá Európy vo futbale — Rozhodnutie, ktorým sa opatrenia vyhlasujú za zlučiteľné s právom Únie — Odôvodnenie — Články 49 ES a 86 ES — Právo vlastníť majetok“

Vo veci C-201/11 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 27. apríla 2011,

Union des associations européennes de football (UEFA), v zastúpení: D. Anderson, QC, a D. Piccinin, barrister, ktorých splnomocnili B. Keane a T. McQuail, solicitors,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Európska komisia, v zastúpení: E. Montaguti, N. Yerrell a A. Dawes, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci M. Gray, barrister, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Belgické kráľovstvo,

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: L. Seeboruth a J. Beeko, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci T. de la Mare, barrister,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta, vykonávajúca funkciu predsedníčky tretej komory, sudcovia K. Lenaerts, E. Juhász, J. Malenovský (spravodajca) a D. Šváby,

generálny advokát: N. Jääskinen,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 13. septembra 2012,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 12. decembra 2012,

* Jazyk konania: angličtina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním sa Union des associations européennes de football (UEFA) domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie zo 17. februára 2011, UEFA/Komisia (T-55/08, Zb. s. II-271, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým bol zamietnutý jej návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie 2007/730/ES zo 16. októbra 2007 o zlučiteľnosti opatrení, ktoré má prijať Spojené kráľovstvo podľa článku 3a ods. 1 smernice Rady 89/552/EHS o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania, s právnymi predpismi Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 295, s. 12, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

- 2 Smernica Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania (Ú. v. ES L 298, s. 23; Mim. vyd. 06/001, s. 224), zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/36/ES z 30. júna 1997 (Ú. v. ES L 202, s. 60; Mim. vyd. 06/002, s. 321, ďalej len „smernica 89/552“), obsahovala článok 3a vložený touto poslednou uvedenou smernicou, ktorý stanovoval:

„1. Každý členský štát môže uskutočniť opatrenia v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva, aby sa zabezpečil[o], že prevádzkovatelia vysielania, na ktorých sa vzťahuje [jeho] právomoc, nebudú vysielat' na základe výlučnosti udalosti, ktoré tento členský štát považuje za udalosti veľkého významu pre spoločnosť takým spôsobom, že zbavia podstatnú časť verejnosti v tomto členskom štáte možnosti sledovať takéto udalosti prostredníctvom priameho prenosu (naživo) alebo prostredníctvom nepriameho prenosu (zo záznamu) [vo voľne prístupnej televízii – *neoficiálny preklad*]. Ak tak príslušný členský štát koná, vypracuje zoznam stanovených vnútroštátnych alebo nie vnútroštátnych udalostí, ktoré považuje za udalosti veľkého významu pre spoločnosť. Vypracuje ho zrozumiteľným [jasným – *neoficiálny preklad*] a prehľadným spôsobom s dostatočným časovým predstihom [vo vhodnom a účelnom čase – *neoficiálny preklad*]. Pri takom konaní [Súčasne – *neoficiálny preklad*] dotknutý členský štát taktiež určí, či tieto udalosti budú dostupné prostredníctvom úplného alebo čiastočného priameho prenosu alebo, ak je to nevyhnutné alebo vhodné z objektívnych dôvodov v záujme verejnosti, úplného alebo čiastočného nepriameho prenosu.

2. Členské štáty ihneď oznámia Komisii akékoľvek uskutočnené opatrenia alebo opatrenia, ktoré sa musia uskutočniť podľa odseku 1. Do troch mesiacov od oznámenia Komisia potvrdí, že takéto opatrenia sú zlučiteľné s právnymi predpismi spoločenstva a oznámi ich ostatným členským štátom. Požiada o stanovisko výbor zriadený v súlade s článkom 23a. Prijaté opatrenia bezodkladne uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie* a aspoň raz do roka uverejní konsolidovaný zoznam opatrení, ktoré prijali členské štáty.

3. Členské štáty vhodnými prostriedkami zabezpečia, v rámci svojho právneho poriadku, aby si prevádzkovatelia vysielania spadajúci pod ich jurisdikciu [právomoc – *neoficiálny preklad*] neuplatňovali výlučné práva, ktoré títo prevádzkovatelia vysielania zakúpili po dátume uverejnenia tejto smernice, takým spôsobom, že podstatná časť verejnosti v inom členskom štáte je zbavená možnosti na sledovanie udalostí, ktoré tento druhý členský štát ustanovil v súlade s predchádzajúcimi odsekmi, prostredníctvom úplného alebo čiastočného priameho prenosu alebo, kde je to nevyhnutné alebo vhodné z objektívnych dôvodov v záujme verejnosti, celého alebo čiastočného nepriameho prenosu na

nezávislej televízii [vo voľne prístupnej televízii – *neoficiálny preklad*], ako tento druhý členský štát ustanovil v súlade s odsekom 1 [podľa toho, aké opatrenia členský štát v súlade s odsekom 1 prijal – *neoficiálny preklad*].“

3 Odôvodnenia 18 až 22 smernice 97/36 znejú:

- „(18) keďže je potrebné, aby členské štáty mohli podniknúť opatrenia na ochranu práva na informácie a na zabezpečenie prístupu širokej verejnosti k televíznym vysielaniam národných alebo nenárodných [medzinárodných – *neoficiálny preklad*] udalostí, ktoré majú veľký význam pre spoločnosť, ako sú olympijské hry, svetový pohár [majstrovstvá sveta – *neoficiálny preklad*] vo futbale a majstrovstvá Európy vo futbale [ďalej len ‚EURO‘]; keďže členské štáty si preto ponechávajú právo na podniknutie opatrení, ktoré sú zlučiteľné s právnymi predpismi spoločenstva, ktorých cieľom je usmerňovanie uplatňovania výlučných práv na vysielanie takýchto udalostí prevádzkovateľmi vysielania spadajúcimi pod ich súdnu právomoc [patriacich do ich právomoci – *neoficiálny preklad*];
- (19) keďže je nevyhnutné urobiť opatrenia v rámci štruktúry spoločenstva, aby sa zabránilo novej právnej neistote a narušeniam trhu a aby sa zosúladiť voľný pohyb televíznych služieb s potrebou na zabránenie možnosti obchádzania vnútroštátnych opatrení chrániacich oprávnené všeobecné záujmy;
- (20) keďže je obzvlášť vhodné ustanoviť v tejto smernici ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na prevádzkovateľov vysielaní uplatňujúcich výlučné práva na vysielanie, ktoré mohli zakúpiť, pre udalosti, ktoré sú považované za veľmi významné pre spoločnosť v inom členskom štáte ako je ten, ktorý má súdnu právomoc nad televíznou organizáciou [do ktorého právomoci patria prevádzkovatelia televízneho vysielania – *neoficiálny preklad*]...
- (21) keďže udalosti veľkého významu pre spoločnosť majú na účely tejto smernice spĺňať určité kritériá, ako je napríklad výnimočnosť udalostí, ktoré sa tešia záujmu všeobecnej verejnosti v Európskej únii alebo v danom členskom štáte, alebo vo významnej časti daného členského štátu a sú zorganizované vopred organizátorom udalosti, ktorý je oprávnený na predaj práv vzťahujúcich sa na túto udalosť;
- (22) keďže na účely tejto smernice ‚televízia bez hraníc‘ [‚voľne prístupná televízia‘ – *neoficiálny preklad*] znamená vysielanie programov, a to buď na verejnom, alebo komerčnom televíznom kanáli, ktoré sú dostupné verejnosti bezodplatne, okrem spôsobov financovania televíznych vysielaní, ktoré široko prevažujú v každom členskom štáte (ako sú licenčné poplatky a/alebo základný účastnícky poplatok pre káblovú televíziu siet)“.

Okolnosti predchádzajúce sporu

4 Okolnosti predchádzajúce sporu sú v bodoch 5 až 15 napadnutého rozsudku uvedené takto:

- „5 [UEFA] je riadiacou inštitúciou európskeho futbalu. Jej hlavnou úlohou je dbať o rozvoj európskeho futbalu, pričom organizuje určitý počet medzinárodných futbalových súťaží vrátane záverečnej fázy majstrovstiev Európy vo futbale (ďalej len [záverečná fáza ‚EURO‘]), v rámci ktorej sa 16 národných tímov stretne raz za štyri roky, aby odohrali celkovo 31 zápasov. Príjmy z predaja majetkových práv týkajúcich sa týchto súťaží jej umožňujú podporovať rozvoj európskeho futbalu. UEFA v tejto súvislosti tvrdí, že 64 % z príjmov pochádzajúcich z predaja majetkových práv týkajúcich sa [záverečnej fázy] EURO pochádza z prevodu práv na televízne vysielanie zápasov.

- 6 Rozhodnutím z 25. júna 1998 minister kultúry, médií a športu Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska (ďalej len ‚minister‘) stanovil na základe časti IV Broadcasting Act 1996 (zákon o vysielaní z roku 1996) zoznam udalostí veľkého významu pre spoločnosť v Spojenom kráľovstve vrátane [záverečnej fázy] EURO.
- 7 Prijatiu tohto zoznamu predchádzali konzultácie so 42 rôznymi orgánmi, začaté ministrom v júli 1997, týkajúce sa kritérií, podľa ktorých by sa mala posudzovať dôležitosť rôznych udalostí pre spoločnosť v Spojenom kráľovstve. Tento postup vyústil do prijatia zoznamu kritérií uvedeného v dokumente ministerstva kultúry, médií a športu z novembra 1997, ktorý ministerstvo uplatňovalo na účely vytvorenia zoznamu udalostí veľkého významu pre spoločnosť v Spojenom kráľovstve. Podľa tohto dokumentu udalosť spĺňa podmienky na zapísanie do zoznamu predovšetkým vtedy, ak vyvoláva osobitnú odozvu na celoštátnej úrovni nielen medzi tými, ktorí zvyčajne sledujú predmetnú športovú disciplínu. Podľa toho istého dokumentu možno za takú udalosť považovať aj vnútroštátnu alebo medzinárodnú športovú udalosť, ktorá je výnimočná alebo zahŕňa národný tím alebo športovcov zo Spojeného kráľovstva. Medzi udalosťami, ktoré spĺňajú tieto kritériá, majú väčšie šance na zapísanie do zoznamu tie, ktoré priťahujú množstvo televíznych divákov alebo ktoré sa zvyčajne vysielajú naživo na bezplatných televíznych kanáloch. Okrem toho minister pri svojom rozhodovaní rovnako zohľadnil ostatné činitele týkajúce sa dôsledkov pre dotknutý šport, ako je príležitosť ponúknuť živé vysielanie udalosti ako celku, dopad na tržby v oblasti predmetného športu, následky pre trh vysielania a existencia okolností zaručujúcich prístup k udalosti prostredníctvom televízneho alebo rozhlasového vysielania zo záznamu.
- 8 Minister následne v súlade s článkom 97 Broadcasting Act 1996 začal proces konzultácií týkajúcich sa jednotlivých udalostí, ktoré mali byť zapísané v zozname. V rámci tejto konzultácie si minister vyžiadal stanovisko viacerých dotknutých orgánov a prevádzkovateľov, ako aj držiteľov práv na televízne vysielanie, ako je UEFA. Okrem toho poradná komisia menovaná ministrom nazvaná ‚Advisory Group on listed events‘ (Poradný výbor k udalostiam zapísaným do zoznamu) prijala stanovisko k udalostiam, ktoré sa mali zapísať, pričom pokiaľ išlo o [záverečnú fázu] EURO, navrhla zapísanie finále, semifinále a zápasov, ktorých sa zúčastňovali národné tímy zo Spojeného kráľovstva.
- 9 V zmysle článku 98 Broadcasting Act 1996 v znení Television Broadcasting Regulations 2000 (nariadenia z roku 2000 o televíznom vysielaní) sa organizácie televízneho vysielania delia do dvoch kategórií. Prvá kategória zahŕňa organizácie poskytujúce službu bezplatne, ktorú môže okrem toho zachytiť 95 % obyvateľstva Spojeného kráľovstva [ďalej len ‚prevádzkovatelia voľne prístupných televíznych kanálov‘]. Druhá kategória zahŕňa organizácie, ktoré túto podmienku nespĺňajú [a vo všeobecnosti zahŕňa prevádzkovateľov platených televíznych kanálov].
- 10 Okrem toho v zmysle článku 101 Broadcasting Act 1996 v znení Television Broadcasting Regulations 2000 môže vysielateľ televíznych programov patriaci do jednej z týchto dvoch kategórií naživo vysielateľ celú udalosť zaradenú do zoznamu alebo jej časť iba vtedy, ak vysielateľ patriaci do druhej z týchto kategórií nadobudol právo vysielateľ uvedenú časť rovnakej udalosti alebo celú rovnakú udalosť na rovnakom alebo v podstate na rovnakom území. Ak táto podmienka nie je splnená, musí organizácia, ktorá chce naživo vysielateľ celú predmetnú udalosť alebo jej časť, získať predchádzajúci súhlas Office of Communications (Úrad pre komunikácie).
- 11 Podľa článku 3 Code on Sports and Other Listed and Designated Events (Zákonník o športových a iných udalostiach zapísaných do zoznamu) platného v roku 2000 sú udalosti zapísané do zoznamu udalostí veľkého významu pre spoločnosť rozdelené do dvoch skupín. ‚Skupina A‘ zahŕňa udalosti, ktoré nemôžu byť exkluzívne pokryté naživo, ak nie sú splnené určité kritériá. ‚Skupina B‘ zahŕňa udalosti, ktoré môžu byť exkluzívne vysielané naživo len vtedy, ak boli prijaté opatrenia na zabezpečenie opakovaného vysielania zo záznamu.

- 12 Podľa článku 13 Code on Sports and Other Listed and Designated Events môže byť povolenie Office of Communications vydané pre udalosti patriace do ‚skupiny A‘ zoznamu, medzi ktoré patrí aj [záverečná fáza] EURO, ak s nimi spojené vysielacie práva boli otvorene ponúknuté za rovnakých a rozumných podmienok všetkým organizáciám televízneho vysielania a nijaká organizácia patriaca do druhej kategórie neprejavila záujem o ich nadobudnutie.
- 13 Listom z 25. septembra 1998 zaslalo Spojené kráľovstvo v zmysle článku 3a ods. 2 smernice 89/552 Komisii Európskych spoločenstiev zoznam udalostí vypracovaný ministrom. Po výmene korešpondencie medzi Spojeným kráľovstvom a Komisiou a novom oznámení opatrení, ktoré sa uskutočnilo 5. mája 2000, generálny riaditeľ generálneho riaditeľstva (DG) Komisie ‚Vzdelávanie a kultúra‘ informoval Spojené kráľovstvo listom z 28. júla 2000, že Komisia nevzniesla námietky proti opatreniam tohto členského štátu, ktoré boli preto následne uverejnené v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.
- 14 Rozsudkom z 15. decembra 2005, Infront WM/Komisia (T-33/01, Zb. s. II-5897), Súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie obsiahnuté v liste z 28. júla 2000 z dôvodu, že toto rozhodnutie predstavovalo rozhodnutie v zmysle článku 249 ES, ktoré malo byť prijaté samotným kolégiom členov Komisie...
- 15 V nadväznosti na [uvedený rozsudok] prijala Komisia [sporné rozhodnutie].“

Sporné rozhodnutie

- 5 Článok 1 sporného rozhodnutia uvádza:

„Opatrenia, ktoré Spojené kráľovstvo prijalo a oznámilo Komisii 5. mája 2000 podľa článku 3a ods. 1 [smernice 89/552], ako boli uverejnené v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* sérii C 328 z 18. novembra 2000, sú zlučiteľné s právnymi predpismi Spoločenstva.“

- 6 Uvedené rozhodnutie sa podľa svojho článku 3 „uplatňuje od 18. novembra 2000“.

- 7 Odôvodnenia 3 až 6, 18 až 21, ako aj 24 a 25 sporného rozhodnutia znejú:

„(3) Pri svojom preskúmaní Komisia zohľadnila údaje o mediálnej scéne Spojeného kráľovstva.

(4) Zoznam podujatí veľkého spoločenského významu zahrnutý do opatrení Spojeného kráľovstva bol zostavený zrozumiteľne [jasne – *neoficiálny preklad*] a transparentne a v [tomto členskom štáte] sa začal rozsiahly proces konzultácií.

(5) Komisia vyjadrila spokojnosť s tým, že podujatia uvedené v opatreniach Spojeného kráľovstva spĺňajú aspoň dve z týchto kritérií, ktoré sa považujú za spoľahlivé ukazovatele významu podujatí pre spoločnosť: i) mimoriadny všeobecný [osobitný – *neoficiálny preklad*] ohlas v členskom štáte a nielen význam pre tých, ktorí zvyčajne sledujú príslušnú činnosť alebo šport; ii) všeobecne uznávaný, osobitý kultúrny význam pre obyvateľstvo členského štátu, najmä ako katalyzátor [prvok – *neoficiálny preklad*] kultúrnej identity; iii) účasť národného družstva na príslušnom podujatí v kontexte súťaže alebo turnaja medzinárodného významu a iv) skutočnosť, že podujatie tradične [vždy – *neoficiálny preklad*] vysiela[la] voľne prístupná televízia a priláka[lo] množstvo televíznych divákov.

(6) Významný počet podujatí uvedených v opatreniach Spojeného kráľovstva vrátane letných a zimných olympijských hier, ako aj finále svetového pohára a futbalových zápasov majstrovstiev Európy [majstrovstiev sveta a majstrovstiev Európy – *neoficiálny preklad*], patrí do kategórie podujatí, ktoré sa tradične považujú za podujatia s veľkým významom pre spoločnosť, ako sa

výslovne uvádza v odôvodnení 18 smernice [97/36]. Tieto podujatia majú mimoriadny všeobecný [osobitný – *neoficiálny preklad*] ohlas v Spojenom kráľovstve v celom svojom rozsahu, pretože sa tešia veľkej obľube u širokej verejnosti (bez ohľadu na štátnu príslušnosť účastníkov) a nielen u tých [televíznych divákov – *neoficiálny preklad*], ktorí zvyčajne sledujú [sledujú v televízii – *neoficiálny preklad*] športové podujatia.

...

- (18) Uvedené podujatia vrátane tých, ktoré sa majú brať do úvahy ako celok a nie v ich jednotlivých častiach, tradične vysiela [vždy vysiela – *neoficiálny preklad*] voľne prístupná televízia a prilákajú [prilákali – *neoficiálny preklad*] veľké množstvo televíznych divákov... Ak to výnimočne neplatí (zápasy Svetového pohára v krikete uvedené v zozname), zapísanie do zoznamu je limitované (keďže zahŕňa finále, semifinále a zápasy, na ktorých sa zúčastňujú národné družstvá) a vyžaduje len primerané sekundárne spravodajstvo [zodpovedajúce opakované vysielenie zo záznamu – *neoficiálny preklad*] a v každom prípade splnenie dvoch kritérií z tých, ktoré sa považujú za spoľahlivé ukazovatele významu podujatí pre spoločnosť (odôvodnenie 13).
- (19) Opatrenia Spojeného kráľovstva sa javia ako primerané, pokiaľ ide o odôvodnenie výnimky zo základnej slobody poskytovania služieb vyplývajúcej zo Zmluvy o ES na základe naliehavého dôvodu verejného záujmu [spočívajúceho v zabezpečení prístupu širokej verejnosti k vysieleniam udalostí veľkého významu pre spoločnosť].
- (20) Opatrenia Spojeného kráľovstva sú zlučiteľné s pravidlami hospodárskej súťaže [Európskeho spoločenstva], pokiaľ sa definícia kvalifikovaných vysielačov, ktorí môžu vysielať uvedené podujatia, opiera o objektívne kritériá, ktoré umožňujú skutočnú a potenciálnu hospodársku súťaž pri získavaní vysielačích práv na tieto podujatia. Okrem toho počet uvedených podujatí nie je neprimeraný a nenaruší hospodársku súťaž na trhoch s voľne prístupným a s plateným televíznym vysielením.
- (21) Proporcionalitu opatrení Spojeného kráľovstva podporuje aj skutočnosť, že niekoľko podujatí uvedených v zozname vyžaduje len primerané sekundárne spravodajstvo [zodpovedajúce opakované vysielenie zo záznamu – *neoficiálny preklad*].

...

- (24) Z rozsudku Súdu prvého stupňa vo veci [Infront WM/Komisia, už citovaného] vyplýva, že vyhlásenie, že opatrenia prijaté podľa článku 3a ods. 1 [smernice 89/552] sú zlučiteľné s právnymi predpismi Spoločenstva, predstavuje rozhodnutie, ktoré musí byť z toho dôvodu prijaté v náležitej forme. Preto je potrebné v tomto rozhodnutí vyhlásiť, že opatrenia oznámené Spojeným kráľovstvom sú zlučiteľné s právnymi predpismi Spoločenstva. Opatrenia s konečnou platnosťou prijaté Spojeným kráľovstvom a uvedené v prílohe k tomuto rozhodnutiu by mali [musia – *neoficiálny preklad*] byť uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* v súlade s článkom 3a ods. 2 [smernice 89/552].
- (25) Toto rozhodnutie by sa malo uplatňovať [Aby sa zabezpečila právna istota, toto rozhodnutie by sa malo uplatňovať – *neoficiálny preklad*] od dátumu prvého uverejnenia opatrení, ktoré oznámilo Spojené kráľovstvo, v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.“

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 8 Na podporu svojho návrhu na čiastočné zrušenie sporného rozhodnutia UEFA uviedla pred Všeobecným súdom osem žalobných dôvodov. Uvedený súd napadnutým rozsudkom zamietol každý z týchto dôvodov aj žalobu ako celok. Rovnako zamietol návrh na nariadenie opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, ktorý podala UEFA a ktorým navrhla, aby Všeobecný súd vyzval Komisiu na predloženie viacerých dokumentov.

O odvolaní

- 9 V rámci svojho odvolania UEFA uvádza v podstate sedem odvolacích dôvodov založených po prvé na nesprávnom právnom posúdení a nesprávnom posúdení v súvislosti s podmienkou jasnosti a transparentnosti, po druhé na nesprávnom právnom posúdení a nesprávnom posúdení v súvislosti s vymedzením záverečnej fázy EURO ako udalosti veľkého významu pre spoločnosť v Spojenom kráľovstve, po tretie na nesprávnom právnom posúdení pri uplatňovaní ustanovení Zmluvy o verejných podnikoch a podnikoch, ktorým členské štáty priznali osobitné alebo výlučné práva, po štvrté na nesprávnom právnom posúdení pri uplatňovaní ustanovení Zmluvy o hospodárskej súťaži, po piate na nesprávnom právnom posúdení pri uplatňovaní ustanovení Zmluvy o slobodnom poskytovaní služieb a pri uplatňovaní zásady proporcionality, po šieste na nesprávnom právnom posúdení pri uplatňovaní práva vlastníť majetok a po siedme na nesprávnom právnom posúdení v súvislosti s odôvodnením sporného rozhodnutia.

Úvodné pripomienky

- 10 V prvom rade treba uviesť, že v článku 3a ods. 1 smernice 89/552 normotvorca Únie povolil členským štátom označiť určité udalosti za udalosti veľkého významu pre spoločnosť dotknutého členského štátu (ďalej len „udalosť veľkého významu“) a že tým výslovne pripustil v rámci voľnej úvahy, ktorú mu zveruje Zmluva, obmedzenia slobodného poskytovania služieb, slobody usadiť sa, voľnej hospodárskej súťaže a práva vlastníť majetok, ktoré sú neodvratným dôsledkom tohto označenia. Ako vyplýva z odôvodnenia 18 smernice 97/36, normotvorca usúdil, že takéto obmedzenia sú odôvodnené cieľom ochrany práva na informácie a zabezpečenia prístupu širokej verejnosti k televíznemu vysielaniu uvedených udalostí.
- 11 Legitimita sledovania takéhoto cieľa bola okrem iného uznaná Súdny dvorom, ktorý uviedol, že exkluzívne vysielanie udalostí vyvolávajúcich veľký záujem verejnosti môže značným spôsobom obmedziť prístup verejnosti k informáciám o týchto udalostiach. V demokratickej a pluralitnej spoločnosti má však právo na informácie osobitný význam, ktorý je v prípade takýchto udalostí ešte zreteľnejší (pozri rozsudok z 22. januára 2013, Sky Österreich, C-283/11, body 51 a 52).
- 12 V druhom rade treba spresniť, že podľa článku 3a ods. 1 smernice 89/552 určenie udalostí veľkého významu prislúcha jedine členským štátom, ktoré majú v tejto súvislosti veľkú mieru voľnej úvahy.
- 13 Smernica 89/552 totiž namiesto toho, aby harmonizovala zoznam takýchto udalostí, vychádza z predpokladu, že v rámci Únie existujú značné rozdiely zo sociálneho a kultúrneho hľadiska v súvislosti s ich významom pre širokú verejnosť. Článok 3a ods. 1 tejto smernice v dôsledku toho stanovuje, že každý členský štát zostaví zoznam určených udalostí, „ktoré... považuje za udalosti veľkého významu“ pre svoju spoločnosť. Odôvodnenie 18 smernice 97/36 takisto zdôrazňuje túto voľnú úvahu členských štátov tým, že stanovuje, že je „potrebné“, aby mohli podniknúť opatrenia na ochranu práva na informácie a na zabezpečenie prístupu širokej verejnosti k televíznemu vysielaniu udalostí veľkého významu.

- 14 Dôležitosť uvedenej voľnej úvahy je navyše vyjadrená skutočnosťou, že smernice 89/552 a 97/36 nevy vymedzujú rámec jej uplatňovania presným nástrojom. Jediné kritériá, ktoré stanovujú na to, aby dotknutý členský štát mohol vymedziť udalosť ako udalosť veľkého významu, sú totiž uvedené v odôvodnení 21 smernice 97/36, podľa ktorého musí ísť o výnimočnú udalosť, ktorá sa teší záujmu všeobecnej verejnosti v Únii alebo v danom členskom štáte a je organizovaná vopred organizátorom udalosti, ktorý je oprávnený na predaj práv vzťahujúcich sa na túto udalosť.
- 15 Vzhľadom na relatívnu nejasnosť týchto kritérií prislúcha každému členskému štátu, aby im dal konkrétnu povahu a posúdil význam dotknutých udalostí pre širokú verejnosť vzhľadom na sociálne a kultúrne osobitosti svojej spoločnosti.
- 16 Po tretie treba uviesť, že podľa článku 3a ods. 2 smernice 89/552 má Komisia právomoc kontrolovať zákonnosť vnútroštátnych opatrení, ktorými boli určené udalosti veľkého významu, pričom táto právomoc jej umožňuje odmietnuť opatrenia, ktoré nie sú zlučiteľné s právom Únie.
- 17 V rámci tohto preskúmania je Komisia povinná najmä preveriť, či boli splnené tieto podmienky:
- dotknutá udalosť bola zapísaná do zoznamu stanoveného v článku 3a ods. 1 smernice 89/552 na základe jasného a prehľadného konania vo vhodnom a účelnom čase,
 - takúto udalosť možno platne považovať za udalosť veľkého významu,
 - označenie dotknutej udalosti za udalosti veľkého významu je zlučiteľné so všeobecnými zásadami práva Únie, ako sú zásady proporcionality a nediskriminácie, so základnými právami, so zásadami slobodného poskytovania služieb a slobody usadiť sa, ako aj s pravidlami voľnej hospodárskej súťaže.
- 18 Takáto kontrolná právomoc je týmto obmedzená, a to najmä pokiaľ ide o skúmanie druhej a tretej podmienky, ktoré sú uvedené v predchádzajúcom bode.
- 19 Z dôležitosti voľnej úvahy členských štátov uvedenej v bode 12 tohto rozsudku totiž na jednej strane vyplýva, že kontrolná právomoc Komisie musí byť obmedzená na zjavne nesprávne posúdenie členských štátov pri označení udalostí veľkého významu. Na overenie, či došlo k takémuto nesprávnemu posúdeniu, musí Komisia predovšetkým skontrolovať, či dotknutý členský štát starostlivo a nestranne preskúmal všetky relevantné okolnosti danej veci, ktoré podopierajú z nich vyvedené závery (pozri analogicky rozsudky z 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, Zb. s. I-5469, bod 14, a z 22. decembra 2010, Gowan Comércio Internacional e Serviços, C-77/09, Zb. s. I-13533, body 56 a 57).
- 20 Na druhej strane, pokiaľ ide konkrétnejšie o tretiu podmienku uvedenú v bode 17 tohto rozsudku, nemalo by sa nezohľadniť to, že platné označenie udalosti za udalosť veľkého významu prináša neodvratné obmedzenia slobodného poskytovania služieb, slobody usadiť sa, voľnej hospodárskej súťaže a práva vlastníť majetok, ktoré normotvorca Únie zamýšľal a zväzil ich, ako bolo uvedené v bode 10 tohto rozsudku, ako ich odôvodňuje cieľ všeobecného záujmu chrániť právo na informácie a zabezpečiť prístup širokej verejnosti k televíznemu vysielaniu uvedených udalostí.
- 21 Na zabezpečenie potrebného účinku článku 3a smernice 89/552 preto treba konštatovať, že ak dotknutý členský štát platne označil udalosť za udalosť veľkého významu, Komisia je povinná preskúmať iba dôsledky tohto označenia pre slobodné poskytovanie služieb, slobodu usadiť sa, voľnú hospodársku súťaž a právo vlastníť majetok, ktoré idú nad rámec dôsledkov, ktoré sú nevyhnutne spojené so zaradením týchto udalostí do zoznamu uvedeného v odseku 1 tohto článku 3a.

O prvom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení a nesprávnom posúdení podmienky jasnosti a transparentnosti

Argumentácia účastníkov konania

- 22 Prvý odvolací dôvod sa týka bodu 94 napadnutého rozsudku, v ktorom Všeobecný súd uviedol, že cieľom ani následkom požiadavky jasnosti a transparentnosti stanovenej článkom 3a smernice 89/552 nie je nútiť príslušný vnútroštátny orgán, aby vysvetlil dôvody, prečo neprijal stanoviská alebo pripomienky, ktoré mu boli predložené počas konania o konzultáciách. UEFA tvrdí, že v súlade s touto požiadavkou členský štát nemôže bez akéhokoľvek vysvetlenia odmietnuť súhlasné stanoviská viacerých nezávislých subjektov, vrátane stanovísk poradnej skupiny, ktorú pritom sám vytvoril, aby mu radila pri vypracovaní zoznamu stanoveného v odseku 1 tohto článku 3a, ako aj stanovísk orgánu hospodárskej súťaže, pričom tieto stanoviská mu boli predložené v súvislosti s veľmi dôležitou otázkou.
- 23 Spojené kráľovstvo a Komisia spochybňujú dôvodnosť prvého odvolacieho dôvodu.

Posúdenie Súdny dvorom

- 24 Z bodu 12 tohto rozsudku vyplýva, že vnútroštátny orgán poverený označením udalostí za udalosti veľkého významu má veľkú mieru voľnej úvahy. Z toho vyplýva, že nie je povinný riadiť sa stanoviskami poradných orgánov, na ktoré sa tento orgán obrátil pred prijatím svojho rozhodnutia.
- 25 Pokiaľ ide o dôvody, prečo uvedený orgán nedodrжал takéto stanoviská, je pravda, že rovnako ako v prípade toho, čo sa vyžaduje od autorov aktov Únie (pozri rozsudok z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, Zb. s. I-4951, bod 166), tento orgán musí uviesť dôvody, prečo bola udalosť označená za udalosť veľkého významu, tak, aby jednak dotknutým osobám umožnili poznať dôvody prijatia opatrenia, aby mohli uplatniť svoje práva, a jednak Komisii a príslušným súdom umožnili ich preskúmanie.
- 26 Na rozdiel od toho, čo tvrdí UEFA, však na splnenie tohto cieľa nie je nevyhnutné, aby uvedený orgán uviedol osobitné dôvody, prečo sa neriadil stanoviskami predloženými určitými poradnými orgánmi, pričom ani nebol povinný riadiť sa nimi. V tejto súvislosti je nepodstatné, že tieto stanoviská pochádzajú od viacerých poradných orgánov, ktoré majú rovnaký názor.
- 27 Za týchto okolností treba zamietnuť prvý odvolací dôvod ako nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení a nesprávnom posúdení v súvislosti s vymedzením záverečnej fázy EURO ako udalosti veľkého významu

- 28 Pokiaľ ide o vymedzenie záverečnej fázy EURO ako udalosti veľkého významu, Všeobecný súd uviedol v bode 103 napadnutého rozsudku nasledujúce odôvodnenie:

„... nijaké platné odôvodnenie neumožňuje dospieť k záveru, že v zásade iba zápasy ‚gala‘ a zápasy, ktorých sa zúčastňujú národné tímy zo Spojeného kráľovstva, možno za také považovať vo vzťahu k spoločnosti v tomto členskom štáte a z toho dôvodu zahrnúť na takýto zoznam. [Záverečná fáza] EURO je súťažou, ktorú možno rozumne viac považovať za jednu udalosť ako za súbor jednotlivých udalostí rozdelených na zápasy ‚gala‘, zápasy ‚nie gala‘ a zápasy, ktorých sa zúčastňuje príslušný národný tím. V tejto súvislosti je všeobecne známe, že výsledky zápasov ‚nie gala‘ určujú v rámci [záverečnej fázy] EURO osud mužstiev, a preto od nich môže závisieť ich účasť na zápasoch ‚gala‘ alebo na zápasoch, ktorých sa zúčastňuje príslušný národný tím. Zápasy ‚nie gala‘ rovnako určujú

súperov príslušného národného tímu v nasledujúcich fázach súťaže. Výsledky zápasov ‚nie gala‘ môžu okrem toho rovnako určiť prítomnosť alebo neprítomnosť tohto národného tímu v nasledujúcej fáze súťaže.“

29 V bode 120 napadnutého rozsudku Všeobecný súd uviedol:

„... uvedenie [záverečnej fázy] EURO v odôvodnení č. 18 smernice 97/36 znamená, že zapísanie zápasov tejto súťaže do zoznamu udalostí nemôže Komisia považovať za úkon v rozpore s právom Spoločenstva z toho dôvodu, že dotknutý členský štát jej neoznámil konkrétne dôvody odôvodňujúce povahu udalosti ako udalosti veľkého významu pre spoločnosť... Prípadný záver Komisie, že zapísanie [záverečnej fázy] EURO ako celku do zoznamu [udalostí veľkého významu] je v súlade s právom Spoločenstva z dôvodu, že táto súťaž sa vďaka jej vlastnostiam právom považuje za jedinečnú udalosť, však možno spochybníť na základe osobitných okolností, ktoré preukazujú, že zápasy ‚nie gala‘ taký význam pre spoločnosť tohto štátu nemajú.“

Argumentácia účastníkov konania

30 UEFA vytýka Všeobecnému súdu, že odmietol jej argumentáciu, podľa ktorej Komisia nemohla usudzovať, že Spojené kráľovstvo platne považovalo záverečnú fázu EURO ako celok za udalosť veľkého významu. Podľa nej tento členský štát mohol za takúto udalosť označiť len zápasy nazvané „gala“, ktorými sú finále a semifinále, ako aj zápasy tímov z tohto štátu. Zoznam udalostí veľkého významu vypracovaný Spojeným kráľovstvom preto podľa nej nemohol zahŕňať zápasy nazvané „nie gala“, t. j. všetky ostatné zápasy tejto záverečnej fázy.

31 V tejto súvislosti UEFA v prvej časti svojho druhého odvolacieho dôvodu tvrdí, že Všeobecný súd pochybil, keď usúdil, že skutočnosť, že zákonodarca Únie spomenul EURO v odôvodnení 18 smernice 97/36, má za následok, že Komisia nemusela vyžadovať od členských štátov, aby osobitne zdôvodnili svoje rozhodnutie zaradiť túto súťaž ako celok do vnútroštátneho zoznamu udalostí veľkého významu. Takáto analýza podľa nej nesprávne vedie k tomu, že Komisia je oslobodená od svojej povinnosti preveriť, či je dotknutá udalosť skutočne udalosťou veľkého významu. Toto odôvodnenie podľa nej poskytuje iba indikatívny zoznam udalostí, ktoré môžu mať takýto význam, v dôsledku čoho podľa nej nevytvára domnienku, že udalosti, ktoré uvádza, sú udalosťami veľkého významu.

32 V druhej časti uvedeného odvolacieho dôvodu UEFA vytýka Všeobecnému súdu, že pri viacerých svojich záveroch vychádzal z preskúmania okolností, ktoré samotná Komisia nezohľadnila.

33 V tretej časti rovnakého odvolacieho dôvodu UEFA tvrdí, že Všeobecný súd uskutočnil túto analýzu na základe skutočností, ktoré boli posúdené zjavne nesprávnym spôsobom.

34 Podľa Komisie je druhý odvolací dôvod čiastočne neprípustný, pokiaľ spochybňuje posúdenie skutkových okolností Všeobecným súdom. Okrem toho je tento odvolací dôvod podľa nej zjavne nedôvodný, pričom tento pohľad zdieľa aj Spojené kráľovstvo.

Posúdenie Súdny dvorom

35 Pokiaľ ide o prvú časť druhého odvolacieho dôvodu, najprv treba pripomenúť, že Všeobecný súd v bode 103 napadnutého rozsudku uviedol, že EURO je súťažou, ktorú možno rozumne viac považovať za jednu udalosť ako za súbor jednotlivých udalostí rozdelených na zápasy „gala“, zápasy „nie gala“ a zápasy, ktorých sa zúčastňuje príslušný národný tím. Okrem toho, ako vyplýva z bodu 5 napadnutého rozsudku, pojem „majstrovstvá Európy vo futbale“, na ktorý odkazuje odôvodnenie 18 smernice 97/36, chápal v tom zmysle, že zahŕňa iba záverečnú fázu tejto súťaže.

- 36 Nijaké z odôvodnení ani nijaký iný prvok smernice 89/552 alebo 97/36 však neobsahuje zmienku, ktorá by mohla viesť k záveru, že pojem „majstrovstvá Európy vo futbale“ sa vzťahuje výlučne na záverečnú fázu tejto súťaže. Tento pojem by sa preto mal v zásade vzťahovať aj na úvodnú fázu týchto majstrovstiev, t. j. všetky vyradovacie zápasy. Je pritom nesporné, že vyradovacie zápasy pred záverečnou fázou vo všeobecnosti nie sú schopné vzbudiť záujem širokej verejnosti členského štátu, ktorý by bol porovnateľný so záujmom, ktorý táto verejnosť prejavuje v priebehu záverečnej fázy. Takýto záujem totiž môžu vzbudiť iba určité konkrétne vyradovacie zápasy, najmä tie, v ktorých vystupuje národný tím dotknutého členského štátu, alebo zápasy ostatných tímov kvalifikačnej skupiny, do ktorej patrí tento tím.
- 37 Okrem toho by nemali byť rozumné pochybnosti o tom, že význam zápasov „gala“ je vo všeobecnosti vyšší ako význam, ktorý sa vo všeobecnosti pripisuje zápasom záverečnej fázy EURO, ktoré im predchádzajú, t. j. zápasom v základných skupinách. Preto by sa nemalo *a priori* tvrdiť, že význam pripisovaný tejto poslednej uvedenej skupine zápasov je rovnaký ako v prípade prvej skupiny zápasov a že preto všetky zápasy v základných skupinách bez rozdielu sa považujú za jedinú udalosť veľkého významu rovnako ako zápasy „gala“. Označenie každého zápasu za udalosť veľkého významu sa preto môže líšiť v závislosti od členského štátu.
- 38 Z uvedeného vyplýva, že normotvorca Únie nezamýšľal uviesť, že pojem „majstrovstvá Európy vo futbale“ v zmysle odôvodnenia 18 smernice 97/36 sa vzťahuje len na jeho záverečnú fázu a že predstavuje jedinú nedeliteľnú udalosť. Naopak, EURO sa musí považovať za udalosť, ktorú v zásade možno rozdeliť na rôzne zápasy alebo fázy, pričom vymedzenie ako udalosti veľkého významu sa nemusí nevyhnutne vzťahovať na všetky z nich.
- 39 Treba však spresniť, že takýto nesprávny výklad odôvodnenia 18 smernice 97/36 a najmä pojmu EURO Všeobecným súdom nemal vplyv na prejednávanú vec.
- 40 Pokiaľ ide najprv o vylúčenie vyradovacích zápasov z definície EURO, stačí pripomenúť, že Spojené kráľovstvo nezaradilo tieto zápasy do zoznamu udalostí veľkého významu a že sporné rozhodnutie sa preto netýka takýchto zápasov.
- 41 Následne treba konštatovať, že Všeobecný súd v bodoch 128 až 139 napadnutého rozsudku preskúmal na základe dôkazov, ktoré predložila UEFA, a vzhľadom na konkrétne vnímanie verejnosti v Spojenom kráľovstve, či všetky dotknuté zápasy záverečnej fázy EURO skutočne vyvolávajú v tejto verejnosti dostatočný záujem na to, aby mohli byť súčasťou udalosti veľkého významu. Keďže pritom Všeobecný súd dospel k záveru, že to tak je, mohol konštatovať, že všetky zápasy záverečnej fázy EURO sa v Spojenom kráľovstve mohli považovať za jedinú udalosť veľkého významu. Za týchto okolností je teda jeho posúdenie v súlade s tým, čo vyplýva z bodu 38 tohto rozsudku.
- 42 Napokon z odôvodnení uvedených v bodoch 107 až 114 tohto rozsudku vyplýva, že nesprávny výklad odôvodnenia 18 smernice 97/36 nemal vplyv na záver Všeobecného súdu, že odôvodnenie sporného rozhodnutia je v súlade s podmienkami stanovenými v článku 253 ES.
- 43 Všeobecný súd pritom v súlade s odôvodnením uvedeným v bode 35 tohto rozsudku dospel k zisteniu uvedenému v bode 120 napadnutého rozsudku, podľa ktorého nijaký členský štát nie je povinný oznámiť Komisii osobitné dôvody, prečo bola záverečná fáza EURO ako celok označená za jedinú udalosť veľkého významu v dotknutom členskom štáte.
- 44 Vzhľadom na to, že záverečná fáza EURO nemôže byť platne zaradená ako celok do zoznamu udalostí veľkého významu bez ohľadu na záujem, ktorý vyvolávajú zápasy v dotknutom členskom štáte, však tento štát nie je oslobodený od povinnosti oznámiť Komisii dôvody, ktoré umožňujú domnievať sa, že v súvislosti s osobitosťami spoločnosti tohto štátu záverečná fáza EURO predstavuje jedinú udalosť, ktorá sa ako celok musí považovať za udalosť veľkého významu pre uvedenú spoločnosť, nie za súbor jednotlivých udalostí rozdelených na zápasy s rôznou úrovňou záujmu.

- 45 Všeobecný súd preto vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 120 napadnutého rozsudku usúdil, že Komisia nemohla považovať zapísanie zápasov záverečnej fázy EURO za úkon v rozpore s právom Únie z dôvodu, že dotknutý členský štát jej neoznámil osobitné dôvody opodstatňujúce ich povahu udalostí veľkého významu pre spoločnosť.
- 46 Za týchto okolností treba preskúmať, či vzhľadom na toto pochybenie treba zrušiť napadnutý rozsudok.
- 47 V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že nesprávne právne posúdenie Všeobecného súdu nemôže viesť k neplatnosti napadnutého rozsudku, ak jeho výrok zjavne vychádza z iných právnych dôvodov (pozri v tomto zmysle rozsudky z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 47, ako aj z 29. marca 2011, ThyssenKrupp Nirosta/Komisia, C-352/09 P, Zb. s. I-2359, bod 136).
- 48 V prejednávanej veci treba v prvom rade uviesť, že na to, aby odôvodnenie, ktoré viedlo členský štát k označeniu udalosti za udalosť veľkého významu, umožnilo Komisii uplatnenie jej kontrolnej právomoci, môže byť stručné pod podmienkou, že toto odôvodnenie je relevantné. Preto by sa nemalo vyžadovať, aby členský štát uviedol v samotnom oznámení dotknutých opatrení podrobné číselné údaje, pokiaľ ide o každý dôkaz alebo časti dôkazov, ktoré sú predmetom oznámenia Komisii.
- 49 V tejto súvislosti treba spresniť, že ak Komisia na základe dôkazov, ktoré má k dispozícii, vyjadří pochybnosti v súvislosti s označením udalosti za udalosť veľkého významu, prislúcha jej, aby členský štát, ktorý takto označil udalosť, požiadala o objasnenie (pozri analogicky rozsudok z 29. marca 2012, Komisia/Estónsko, C-505/09 P, bod 67).
- 50 V danom prípade najmä z oznámenia opatrení prijatých Spojeným kráľovstvom, ktoré boli oznámené 5. mája 2000 a tvoria prílohu sporného rozhodnutia, vyplýva, že tento členský štát označil záverečnú fázu EURO ako celok za udalosť veľkého významu z dôvodov, že všetky tieto zápasy, teda vrátane zápasov „nie gala“, majú osobitný ohlas na vnútroštátnej úrovni a vyvolávajú osobitný záujem aj u iných osôb, ako sú tie, ktoré zvyčajne sledujú futbal, že počet televíznych divákov bude nepochybne značný a že všetky tieto zápasy sa tradične vysielali v priamom prenose na voľne prístupných kanáloch.
- 51 Takéto informácie oznámené Spojeným kráľovstvom v súlade s požiadavkami článku 3a ods. 2 smernice 89/552 umožňovali Komisii uskutočniť kontrolu a v prípade, ak by to považovala za nevyhnutné alebo vhodné, vyžiadať si od tohto členského štátu dodatočné vyjasnenie alebo predloženie iných dôkazov, ako sú tie, ktoré boli súčasťou jeho oznámenia.
- 52 V druhom rade nič nenasvedčuje tomu, že by Komisia neuskutočnila takúto kontrolu, ktorá má obmedzenú povahu, a že by vzhľadom na dôvody uvedené v bode 50 tohto rozsudku nepreskúmala, či minister nevychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď všetky zápasy tvoriace záverečnú fázu EURO označil za udalosť veľkého významu.
- 53 V tejto súvislosti z odôvodnenia 6 sporného rozhodnutia najprv vyplýva, že Komisia skutočne preverila, či celá záverečná fáza EURO, teda vrátane zápasov „nie gala“, má v Spojenom kráľovstve osobitný ohlas, t. j. či zápasy tohto turnaja boli veľmi populárne u širokej verejnosti a nielen u televíznych divákov, ktorí vo všeobecnosti sledujú v televízii futbalové zápasy. Z odôvodnenia 18 tohto rozhodnutia rovnako vyplýva, že Komisia zohľadnila skutočnosť, že uvedený turnaj ako celok, čiže vrátane zápasov „nie gala“, bol vždy vysielaný na voľne prístupných televíznych kanáloch a že pritiahol množstvo televíznych divákov.
- 54 Zo spisu ďalej vyplýva, že Komisia v konaní pred Všeobecným súdom pripojila k vyjadreniu k žalobe viacero dokumentov s číselnými údajmi, z ktorých vychádzala pri preverovaní zákonnosti opatrení oznámených Spojeným kráľovstvom, vrátane dokumentov, ktoré pochádzali z tohto členského štátu

a rozlišovali medzi zápasmi „gala“, zápasmi „nie gala“ a zápasmi, v ktorých vystupoval národný tím. UEFA pritom nespochybnila, že tieto dokumenty tvorili základ sporného rozhodnutia a dokonca uznala, že Komisia zohľadnila takéto štatistické údaje (pozri bod 58 tohto rozsudku).

- 55 UEFA by napokon nemala uspieť s tvrdením, že údajne nedostatočná povaha kontroly uskutočnenej Komisiou vyplýva zo skutočnosti, že uvedené dokumenty s číselnými údajmi sa týkajú obdobia pred rokom 2000 a že Komisia nezohľadnila údaje týkajúce sa obdobia rokov 2000 – 2007, hoci podľa nej bola povinná vychádzať pri spornom rozhodnutí z dôkazov dostupných v deň jeho prijatia, t. j. 16. októbra 2007.
- 56 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že sporné rozhodnutie bolo prijaté s cieľom nahradiť rozhodnutie, ktoré bolo súčasťou listu z 28. júla 2000 adresovaného Spojenému kráľovstvu generálnym riaditeľom generálneho riaditeľstva „Vzdelávanie a kultúra“, ktoré bolo zrušené už citovaným rozsudkom Infront WM/Komisia z dôvodu, že nebolo prijaté kolégiom členov Komisie. Preto na zabezpečenie právnej istoty Komisia priznala spornému rozhodnutiu spätnú účinnosť, pričom preskúmala rovnaké vnútroštátne opatrenia, t. j. tie, ktoré oznámilo Spojené kráľovstvo 5. mája 2000, a stanovila, že toto rozhodnutie sa uplatňuje od 18. novembra 2000, t. j. od oznámenia týchto opatrení v *Úradnom vestníku Európskych spoločností*.
- 57 Z judikatúry pritom vyplýva, že Komisia mohla priznať spornému rozhodnutiu takúto spätnú účinnosť (pozri rozsudok z 13. novembra 1990, Fedesa a i., C-331/88, Zb. s. I-4023, body 45 až 47), pričom UEFA okrem iného nenamietala takúto účinnosť.
- 58 Za týchto okolností bola Komisia povinná uskutočniť preskúmanie vzhľadom na situáciu, ktorá existovala v roku 2000. V tejto súvislosti vzhľadom na nespochybnenie zo strany UEFA nie je potrebné skúmať, či Komisii prislúchalo, aby zohľadnila túto situáciu ku dňu prijatia rozhodnutia, ktoré bolo nahradené sporným rozhodnutím, alebo ku dňu uverejnenia oznámených vnútroštátnych opatrení. Prislúchalo jej tak preveriť, či sa v tomto období všetky zápasy tvoriace záverečnú fázu EURO mohli považovať za udalosť veľkého významu. Zo spisu pritom vyplýva, že UEFA nepredložila Všeobecnému súdu nijaký dôkaz, ktorý by mu mohol umožniť konštatovanie, že Komisia neprijala sporné rozhodnutie vzhľadom na dôkazy dostupné v roku 2000. Práve naopak, uznala, že Komisia vychádzala zo štatistických údajov existujúcich v deň prijatia rozhodnutia, ktoré bolo súčasťou listu z 28. júla 2000.
- 59 V treťom rade UEFA mohla preukázať pred Všeobecným súdom, že na základe týchto dôkazov Komisia mala dospieť k záveru, že Spojené kráľovstvo vychádzalo zo zjavne nesprávneho posúdenia, keď označilo všetky zápasy tvoriace záverečnú fázu EURO za udalosť veľkého významu.
- 60 V tejto súvislosti však UEFA predložila Všeobecnému súdu údaje týkajúce sa najmä sledovanosti záverečných fáz EURO z rokov 1996 a 2000, pričom uviedla, že tieto dôkazy preukazujú, že zápasy „nie gala“ nemajú v Spojenom kráľovstve osobitný ohlas u televíznych divákov, ktorí pravidelne nesledujú dianie vo futbale.
- 61 Všeobecný súd preskúmal tieto údaje v bodoch 131 a 132 napadnutého rozsudku, ale nepotvrdil závery, ktoré navrhla UEFA.
- 62 V bode 139 napadnutého rozsudku uviedol, pričom zohľadnil takisto ostatné údaje, ktoré predložila UEFA, týkajúce sa obdobia po roku 2000 (body 128 až 130, 135 a 136 napadnutého rozsudku), že UEFA nepreukázala, že zistenia uvedené v odôvodneniach 6 a 18 sporného rozhodnutia a zopakované v bode 53 tohto rozsudku sú postihnuté pochybením, a v dôsledku toho ani to, že Komisia mala dospieť k záveru, že Spojené kráľovstvo vychádzalo zo zjavne nesprávneho posúdenia, keď označilo všetky zápasy tvoriace záverečnú fázu EURO za udalosť veľkého významu.

- 63 Z uvedeného vyplýva, že nesprávne právne posúdenie, z ktorého vychádzal Všeobecný súd, nie je takej povahy, že by spôsobovalo neplatnosť napadnutého rozsudku, keďže jeho výrok zjavne vychádza z iných právnych dôvodov. V dôsledku toho musí byť prvá časť druhého odvolacieho dôvodu zamietnutá ako neúčinná.
- 64 V druhej časti rovnakého odvolacieho dôvodu UEFA Všeobecnému súdu vytýka, že v rámci svojho posúdenia uvedeného v bodoch 60 a 62 tohto rozsudku vychádzal pri viacerých zo svojich záverov z dôkazov, ktoré nezohľadnila ani samotná Komisia.
- 65 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v rámci preskúmania zákonnosti upraveného v článku 263 ZFEÚ Všeobecný súd nemôže nahradiť odôvodnenie autora napadnutého aktu svojím vlastným odôvodnením, ani nemôže svojím vlastným odôvodnením vyplniť medzeru v odôvodnení tohto aktu, lebo jeho preskúmanie by nevychádzalo z nijakého posúdenia uvedeného v tomto akte (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. januára 2013, Frucona Košice/Komisia, C-73/11 P, body 87 až 90 a citovanú judikatúru).
- 66 V prejednávanej veci sa však posúdenie uskutočnené Všeobecným súdom v bodoch 126 až 139 napadnutého rozsudku viaže na úvahy uvedené v odôvodneniach 6 a 18 sporného rozhodnutia a iba podporuje zistenia uvedené v týchto odôvodneniach.
- 67 V tretej časti uvedeného odvolacieho dôvodu UEFA tvrdí, že Všeobecný súd uskutočnil analýzu uvedenú v bodoch 60 a 62 tohto rozsudku na základe dôkazov, ktoré posúdil zjavne nesprávnym spôsobom.
- 68 Uvedená časť v skutočnosti smeruje k tomu, aby Súdny dvor svojím vlastným posúdením nahradil posúdenie skutkových okolností Všeobecným súdom, pričom však UEFA neuvádza skreslenie skutkových okolností a dôkazov predložených Všeobecnému súdu. V súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora preto musí byť táto časť zamietnutá ako neprípustná (pozri rozsudky z 18. mája 2006, Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients/Komisia, C-397/03 P, Zb. s. I-4429, bod 85, ako aj ThyssenKrupp Nirosta/Komisia, už citovaný, bod 180).
- 69 Vzhľadom na uvedené musí byť druhý odvolací dôvod zamietnutý v celom rozsahu.

O treťom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu pri uplatňovaní ustanovení Zmluvy o verejných podnikoch a podnikoch, ktorým členské štáty priznali osobitné alebo výlučné práva

Argumentácia účastníkov konania

- 70 V prvej časti svojho tretieho odvolacieho dôvodu UEFA tvrdí, že Všeobecný súd pochybil, keď prešiel mlčaním predbežnú otázku, či je v prejednávanej veci relevantný článok 86 ods. 1 ES. Konkrétne, hoci Všeobecný súd dospel k záveru, že opatrenia prijaté Spojeným kráľovstvom neznamenajú priznanie osobitných alebo výlučných práv, túto otázku to nevyriešilo, lebo dotknuté podniky, najmä BBC a Channel 4, sú podľa nej verejnými podnikmi v zmysle tohto ustanovenia.
- 71 V druhej časti rovnakého odvolacieho dôvodu UEFA uvádza, že analýza Všeobecného súdu vychádza z nesprávneho výkladu pojmu „osobitné práva“ uvedeného v článku 86 ods. 1 ES, z dôvodu, že dospel k nesprávnej závere, že opatrenia prijaté Spojeným kráľovstvom neznamenajú priznanie osobitných práv vysielateľom prevádzkujúcim voľne prístupné kanály. Všeobecný súd podľa nej najmä formalisticky a teoreticky posúdil otázku, či právna úprava tohto členského štátu priznala týmto vysielateľom osobitné práva. Podľa nej ignoroval hospodársku realitu, lebo táto právna úprava prakticky umožnila

vysielaťom prevádzkujúcim voľne prístupné kanály získať výlučné práva na vysielanie záverečnej fázy EURO v Spojenom kráľovstve, zatiaľ čo vysielatelia prevádzkujúci platené kanály prakticky nemohli nadobudnúť takéto vysielacie práva.

- 72 V tretej časti uvedeného odvolacieho dôvodu UEFA tvrdí, že Všeobecný súd mal konštatovať existenciu osobitných práv vysielateľov prevádzkujúcich voľne prístupné kanály z dôvodu, že Spojené kráľovstvo im jasne priznalo „právne privilégia“. Ak totiž vysielateľ prevádzkujúci platený kanál kúpi od UEFA právo na vysielanie zápasu záverečnej fázy EURO v Spojenom kráľovstve, nebude oprávnený uplatniť toto právo, iba ak dotknuté právo ponúkol za primeraných podmienok aj vysielateľom prevádzkujúcim voľne prístupné kanály. Títo vysielatelia nie sú podľa nej naproti tomu nijako povinní ponúknuť tieto práva ostatným subjektom prevádzkujúcim platené kanály.
- 73 Podľa Komisie je tretí odvolací dôvod neprípustný, keďže UEFA uvádza viacero tvrdení, ktoré neuviedla v žalobe v prvostupňovom konaní pred Všeobecným súdom. Tento odvolací dôvod je podľa nej navyše nedôvodný, pričom tento pohľad zdieľa aj Spojené kráľovstvo.

Posúdenie Súdny dvorom

- 74 Pokiaľ ide o prvú časť tretieho odvolacieho dôvodu, treba na jednej strane uviesť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí UEFA, nie je pravda, že Všeobecný súd „prešiel mlčaním“ predbežnú otázku, či sa v prejednávanej veci uplatňuje článok 86 ods. 1 ES. Túto otázku preskúmal v bodoch 165 až 171 napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že toto ustanovenie nie je relevantné, a teda sa neuplatňuje.
- 75 Na druhej strane treba konštatovať, že UEFA neuviedla pred Všeobecným súdom nijaký žalobný dôvod založený na tom, že článok 86 ods. 1 ES sa uplatňuje z dôvodu, že určití vysielatelia prevádzkujúci voľne prístupné kanály sú verejnými podnikmi v zmysle článku 86 ods. 1 ES.
- 76 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora preto toto tvrdenie musí byť odmietnuté ako neprípustné (pozri rozsudok z 19. júla 2012, Alliance One International a Standard Commercial Tobacco/Komisia a Komisia/Alliance One International a i, C-628/10 P a C-14/11 P, bod 111 a citovanú judikatúru).
- 77 Pokiaľ ide o druhú časť uvedeného odvolacieho dôvodu, je nesporné, že znenie článkov 98 a 101 zákona o vysielaní z roku 1996, zmeneného a doplneného nariadením o televíznom vysielaní z roku 2000, nijako nerozlišuje medzi jednotlivými kategóriami vysielateľov a najmä nepriznáva vysielateľom prevádzkujúcim voľne prístupné kanály ochranu, ktorá by nebola priznaná vysielateľom prevádzkujúcim platené kanály, keďže všetci títo vysielatelia môžu predovšetkým slobodne nadobudnúť práva na neexkluzívne vysielanie udalostí veľkého významu a vysieláť ich neexkluzívnym spôsobom.
- 78 Isto nemožno vylúčiť, že v praxi iba niektorí vysielatelia prevádzkujúci voľne prístupné kanály, ako sú BBC a ITV, budú nakoniec na základe súhlasu Office of Communications vysieláť všetky zápasy záverečnej fázy EURO v Spojenom kráľovstve, lebo vysielatelia prevádzkujúci platené kanály mali záujem iba o exkluzívne vysielanie a z toho dôvodu nepodali ponuky na nadobudnutie príslušných práv.
- 79 Ako však Všeobecný súd konštatoval v bode 171 napadnutého rozsudku, takýto dôsledok je výsledkom obchodnej stratégie vysielateľov prevádzkujúcich platené kanály, ktorí sa rozhodli pre druh podnikania zdôrazňujúci exkluzivitu, v dôsledku čoho sú menej pripravení súhlasiť s neexkluzívnym vysielaním udalostí veľkého významu ako vysielatelia prevádzkujúci voľne prístupné kanály. Tento dôsledok tak v zásade vyplýva zo slobodnej obchodnej voľby tejto prvej skupiny vysielateľov, a preto by sa nemal pripisovať právnej úprave Spojeného kráľovstva.

- 80 Pokiaľ ide o tretiu časť uvedeného odvolacieho dôvodu, treba uviesť, že UEFA pred Všeobecným súdom neuviedla žalobný dôvod založený na tom, že vysielatelia prevádzkujúci voľne prístupné kanály majú výhodu z dôvodu, že vysielatelia prevádzkujúci platené kanály sú povinní ponúknuť im vysielacie práva na všetky zápasy záverečnej fázy EURO. V súlade s judikatúrou citovanou v bode 76 tohto rozsudku preto musí byť toto tvrdenie odmietnuté ako neprípustné.
- 81 Vzhľadom na uvedené treba tretí odvolací dôvod zamietnuť ako čiastočne nedôvodný a čiastočne neprípustný.

O štvrtom odvolacom dôvode založenom na porušení iných ustanovení Zmluvy týkajúcich sa hospodárskej súťaže

Argumentácia účastníkov konania

- 82 UEFA tvrdí, že vzhľadom na to, že v prejednávanej veci sa zjavne uplatňuje článok 86 ods. 1 ES, Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keďže neskúmal otázku, či opatrenia prijaté Spojeným kráľovstvom majú za následok to, že BBC a ITV sa dostali do postavenia, ktoré by samy nemohli dosiahnuť bez porušenia práva hospodárskej súťaže, alebo do postavenia, ktoré im uľahčovalo porušovanie práva hospodárskej súťaže.
- 83 Podľa Komisie je štvrtý odvolací dôvod neúčinný.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 84 UEFA vytýka Všeobecnému súdu porušenie viacerých článkov Zmluvy týkajúcich sa hospodárskej súťaže, pričom priznáva, že uplatňovanie týchto článkov je v súvislosti s týmto sporom podmienené uplatniteľnosťou článku 86 ods. 1 ES.
- 85 V bodoch 165 až 171 napadnutého rozsudku však Všeobecný súd konštatoval, že článok 86 ods. 1 ES sa neuplatňuje. Keďže UEFA nespochybnila toto konštatovanie v rámci tohto odvolania, štvrtý odvolací dôvod je neúčinný, a preto musí byť zamietnutý.

O piatom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu pri uplatňovaní ustanovení Zmluvy týkajúcich sa slobodného poskytovania služieb a zásady proporcionality

Argumentácia účastníkov konania

- 86 Prvou časťou svojho piateho odvolacieho dôvodu UEFA tvrdí, že Všeobecný súd skreslil jej žalobný dôvod týkajúci sa slobodného poskytovania služieb, lebo v konaní pred ním jednal uviedla, že opatrenia prijaté Spojeným kráľovstvom predstavovali diskrimináciu voči vysielateľom so sídlom v iných členských štátoch, a jednak, že vymedzenie toho, kto je „kvalifikovaným televíznym vysielateľom“ v zmysle právnej úpravy Spojeného kráľovstva, bolo veľmi prísne na to, aby mohlo byť proporcionálne vzhľadom na cieľ tejto právnej úpravy. Všeobecný súd bol preto podľa nej povinný konštatovať, že takéto opatrenia neboli proporcionálne, na základe každého z týchto dvoch dôvodov.
- 87 V rámci druhej časti svojho piateho odvolacieho dôvodu UEFA tvrdí, že analýza Všeobecného súdu je nesprávna z dôvodu, že predpokladal, že len z dôvodu, že záverečnú fázu EURO možno považovať za jednu a tú istú udalosť a že predstavuje ako celok udalosť veľkého významu pre spoločnosť, cieľ spočívajúci v zabezpečení širokého prístupu verejnosti k televíznemu vysielaniu tejto udalosti nemožno

náležite dosiahnuť menej závažným obmedzením, ako je to, ktoré vyplýva z opatrení prijatých Spojeným kráľovstvom, napríklad zoznamom, ktorý by obsahoval len niektoré presne určené zápasy záverečnej fázy EURO.

- 88 V tretej časti uvedeného odvolacieho dôvodu UEFA tvrdí, že aj za predpokladu, že záverečnú fázu EURO by bolo možné považovať za jednu udalosť veľkého významu pre spoločnosť Spojeného kráľovstva, Komisia bola povinná podrobne preskúmať zlučiteľnosť uvedených opatrení s ustanoveniami Zmluvy týkajúcimi sa slobodného poskytovania služieb a hospodárskej súťaže.
- 89 Podľa Spojeného kráľovstva a Komisie je piaty odvolací dôvod zjavne nedôvodný.

Posúdenie Súdny dvorom

- 90 V prvej časti svojho piateho odvolacieho dôvodu UEFA v skutočnosti vytýka Všeobecnému súdu porušenie povinnosti odôvodnenia z dôvodu, že údajne neodpovedal na tvrdenia uvedené v konaní pred ním týkajúce sa údajne diskriminačnej povahy opatrení prijatých Spojeným kráľovstvom a príliš úzkeho vymedzenia pojmu kvalifikovaný televízny vysielateľ.
- 91 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že Všeobecný súd nie je povinný vypracovať odôvodnenie, ktoré by vyčerpávajúcim spôsobom rozoberalo jednotlivé všetky úvahy vyjadrené účastníkmi sporu. Odôvodnenie Všeobecného súdu v dôsledku toho môže byť implicitné, avšak pod podmienkou, že umožní zúčastneným osobám oboznámiť sa s dôvodmi, pre ktoré neprijal ich tvrdenia, a poskytne Súdny dvor dostatok prostriedkov, aby mohol uskutočniť svoje preskúmanie. Všeobecnému súdu najmä neprislúcha, aby odpovedal na tvrdenia uvedené účastníkom konania, ktoré nie sú dostatočne jasné a presné, pokiaľ nie sú nijako osobitne rozvedené a nesprevádza ich osobitná argumentácia na ich podporu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. septembra 2008, FIAMM a i./Rada a Komisia, C-120/06 P a C-121/06 P, Zb. s. I-6513, body 91 a 96, ako aj z 5. júla 2011, Edwin/ÚHVT, C-263/09 P, Zb. s. I-5853, bod 64).
- 92 Pokiaľ ide o tvrdenie založené na údajne diskriminačnej povahe právnej úpravy Spojeného kráľovstva, treba pripomenúť, že Všeobecný súd v bodoch 148 a 149 napadnutého rozsudku na jednej strane uznal, že táto právna úprava predstavuje obmedzenie slobodného poskytovania služieb z dôvodu, že za daných skutkových okolností je pravdepodobnejšie, že to bude vysielateľ prevádzkujúci voľne prístupný kanál so sídlom „veľmi pravdepodobne v tomto členskom štáte“, kto bude vysielateľ všetky zápasy záverečnej fázy EURO prakticky exkluzívne, a nie konkurent so sídlom v inom členskom štáte. Na druhej strane Všeobecný súd spresnil, že takéto obmedzenie mohlo byť odôvodnené, pretože jeho cieľom je ochrana práva na informácie a zabezpečenie prístupu širokej verejnosti k televízному vysielaniu udalostí veľkého významu pre spoločnosť, či už sú alebo nie sú vnútroštátne.
- 93 Pri posudzovaní zvyšnej časti Všeobecný súd poskytol dostatočné odôvodnenie, hoci implicitné, ktoré umožnilo UEFA poznať dôvody, pre ktoré nevyhovela jej argumentácii, a umožnilo Súdny dvor jeho preskúmanie.
- 94 Pokiaľ ide o tvrdenie založené na údajne úzkom vymedzení pojmu kvalifikovaný televízny vysielateľ, treba uviesť, že mu bol venovaný len jeden odsek prvostupňovej žaloby, pričom celkovo ich má 176. Toto tvrdenie je navyše podložené len zmienkou o tom, že toto vymedzenie je zreteľne užšie ako vymedzenie, ktoré prijali ostatné členské štáty a že v praxi obmedzuje počet subjektov, ktoré majú možnosť splniť vyžadované podmienky, iba na tri. Vo svojej replike sa UEFA napokon uspokojila s rozvinutím tohto tvrdenia v dvoch stručných vetách.
- 95 V dôsledku toho vzhľadom na to, že uvedené tvrdenie nebolo nijako osobitne rozvedené v pripomienkach predložených Všeobecnému súdu, ten nebol povinný odpovedať naň.

- 96 Pokiaľ ide o druhú časť piateho odvolacieho dôvodu, najprv treba uviesť, že vychádza z nesprávneho výkladu bodu 152 napadnutého rozsudku. V tomto bode totiž Všeobecný súd nevychádzal z predpokladu, že cieľ spočívajúci v zabezpečení prístupu širokej verejnosti k televíznemu vysielaniu jedinej udalosti veľkého významu nebolo možné náležite dosiahnuť menej závažným obmedzením. Všeobecný súd zamietol žalobný dôvod UEFA, keďže vychádzal z nesprávneho predpokladu, lebo bol založený na tom, že opatrenia prijaté Spojeným kráľovstvom neboli proporcionálne, keďže zápasy „nie gala“ záverečnej fázy EURO nemali veľký význam. Všeobecný súd bol oprávnený rozhodnúť tak, ako to urobil, keďže v bodoch 123 až 141 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že záverečnú fázu EURO ako celok a vrátane zápasov „nie gala“ možno považovať za udalosť veľkého významu pre spoločnosť Spojeného kráľovstva.
- 97 Pokiaľ ide napokon o tretiu časť uvedeného odvolacieho dôvodu, z bodu 19 tohto rozsudku vyplýva, že Komisii prislúcha, aby uskutočnila preskúmanie v obmedzenom rozsahu, obmedzené na zistenie zjavne nesprávnych posúdení členských štátov pri vypracovaní vnútroštátnych zoznamov udalostí veľkého významu.
- 98 Vzhľadom na uvedené treba zamietnuť piaty odvolací dôvod v celom rozsahu ako nedôvodný.

O šiestom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu pri uplatňovaní práva vlastníť majetok

Argumentácia účastníkov konania

- 99 Podľa UEFA Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď sa na jednej strane domnieval, že samotná skutočnosť, že záverečnú fázu EURO možno považovať za jednu a tú istú udalosť veľkého významu, stačí na to, aby porušenie práv tohto združenia vlastníť majetok, pokiaľ ide o každý jednotlivý zápas tohto turnaja, bolo považované za nevyhnutne primerané. Na druhej strane sa Všeobecný súd údajne dopustil závažnejšieho pochybenia tým, že nevyhodnotil rozsah obmedzení práv UEFA vlastníť majetok, čo mu údajne znemožnilo náležite posúdiť otázku, či nevýhody spôsobené predmetnými opatreniami prijatými Spojeným kráľovstvom boli alebo neboli primerané vo vzťahu k sledovaným cieľom.
- 100 Spojené kráľovstvo a Komisia spochybňujú dôvodnosť tohto odvolacieho dôvodu.

Posúdenie Súdny dvorom

- 101 Podľa článku 17 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie každý má právo vlastníť svoj oprávnené nadobudnutý majetok, užívať ho, nakladať s ním a odkázať ho. Užívanie majetku však môže byť upravené zákonom v nevyhnutnej miere v súlade so všeobecným záujmom.
- 102 V tejto súvislosti z úvah uvedených v bodoch 10, 20 a 21 tohto rozsudku na jednej strane vyplýva, že obmedzenie práva UEFA vlastníť majetok vyplýva už z článku 3a smernice 89/552 a že toto obmedzenie môže byť v zásade odôvodnené cieľom spočívajúcim v ochrane práva na informácie a zabezpečení prístupu širokej verejnosti k televíznemu vysielaniu udalostí veľkého významu. Na druhej strane vzhľadom na to, že všetky zápasy záverečnej fázy EURO boli Spojeným kráľovstvom platne označené ako udalosť veľkého významu, Komisia nebola povinná skúmať dôsledky tohto označenia pre právo UEFA vlastníť majetok, ktoré išli nad rámec dôsledkov nevyhnutne spojených so zapísaním tejto udalosti do zoznamu udalostí označených jeho orgánmi.

103 Jediné tvrdenia UEFA týkajúce sa takýchto dôsledkov sú pritom založené na skutočnosti, že potenciálni kupujúci dotknutých vysielacích práv pri predaji na dražbe, t. j. BBC a ITV, by sa spojili a predložili spoločnú ponuku. Zo žaloby v prvostupňovom konaní pred Všeobecným súdom však vyplýva, že toto tvrdenie nebolo uvedené v konaní pred Všeobecným súdom. Vzhľadom na judikatúru uvedenú v bode 76 tohto rozsudku ho preto UEFA nemôže uvádzať v rámci tohto odvolania.

104 Za týchto okolností treba zamietnuť šiesty odvolací dôvod.

O siedmom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení v súvislosti s odôvodnením sporného rozhodnutia

Argumentácia účastníkov konania

105 UEFA tvrdí, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď nevyžadoval, aby Komisia dodržala vyžadovanú mieru odôvodnenia vo vzťahu ku každému zo šiestich vecných dôvodov uvedených v žalobe. Sporné rozhodnutie by podľa nej malo byť zrušené, lebo najprv neobsahuje dostatočné odôvodnenie, pokiaľ ide o určenie záverečnej fázy EURO za udalosť veľkého významu. Následne je podľa nej odôvodnenie tohto rozhodnutia rovnako nedostatočné, pokiaľ ide o obmedzenie slobodného poskytovania služieb, voľnú hospodársku súťaž a právo UEFA vlastniť majetok. Všeobecný súd napokon podľa nej pri určení, či je odôvodnenie poskytnuté Komisiou dostatočné, nemal vychádzať z jej údajného zvýhodneného postavenia vzhľadom na to, že je držiteľkou práv.

106 Podľa Spojeného kráľovstva a Komisie je siedmy odvolací dôvod nedôvodný.

Posúdenie Súdny dvorom

107 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že odôvodnenie vyžadované článkom 253 ES musí byť prispôbené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, umožňujúce dotknutým osobám pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu preskúmať ho. Požiadavka odôvodnenia musí byť posudzovaná v závislosti od okolností prípadu, najmä v závislosti od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka. Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné právne a skutkové okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky uvedeného článku 253, sa má posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale tiež s ohľadom na jeho kontext, ako aj s ohľadom na všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť (rozsudok Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, už citovaný, bod 166 a citovaná judikatúra).

108 Okrem toho z judikatúry tiež vyplýva, že ak prijatie daného aktu súvisí s kontextom, ktorý dotknuté osoby dobre poznajú, možno ho odôvodniť stručne (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. júna 2012, Poľsko/Komisia, C-335/09 P, bod 152 a citovanú judikatúru).

109 Pokiaľ ide o rozhodnutia prijaté na základe článku 3a ods. 2 smernice 89/552, treba na jednej strane pripomenúť, že Komisia pri ich prijímaní nevykonáva vlastnú rozhodovaciu právomoc, ale kontrolnú právomoc, ktorá je okrem iného obmedzená a sústreďuje sa na hľadanie zjavne nesprávnych posúdení, ktorých sa dopustili členské štáty pri označení udalostí veľkého významu (pozri body 12 a 19 tohto rozsudku). Uvedené rozhodnutia sa preto musia vykladať vzhľadom na oznámené vnútroštátne opatrenia.

110 Na druhej strane treba uviesť, že takéto rozhodnutia sa okrem členského štátu, ktorý ich oznamuje Komisii, týkajú najmä vysielateľov prevádzkujúcich televízne kanály v tomto členskom štáte a držiteľov výlučných práv na vysielanie dotknutých udalostí. Nemalo by sa popierať to, že tieto hlavné dotknuté

osoby majú hlboké znalosti súvislostí, v ktorých boli prijaté tieto rozhodnutia, lebo prinajmenšom na to, aby vyjednávali o cenách za tieto práva, musia poznať všetky okolnosti, ktoré značne ovplyvňujú ich hodnotu a najmä záujem, ktorý príslušná udalosť vyvoláva vo verejnosti dotknutého členského štátu.

- 111 Za týchto okolností rozhodnutie Komisie prijaté na základe článku 3a ods. 2 smernice 89/552 môže byť odôvodnené stručne. Komisia má predovšetkým možnosť uviesť len stručné dôvody, prečo považovala udalosť za udalosť veľkého významu. Z úvah uvedených v bodoch 20 a 21 tohto rozsudku okrem toho vyplýva, že odôvodnenie týkajúce sa zlučiteľnosti opatrení prijatých Spojeným kráľovstvom s pravidlami týkajúcimi sa slobodného poskytovania služieb, voľnej hospodárskej súťaže a práva vlastníť majetok môže mať implicitnú povahu. Presnejšie, ak dôsledky tohto označenia pre slobodné poskytovanie služieb, slobodu usadiť sa, voľnú hospodársku súťaž a právo vlastníť majetok nejdú nad rámec dôsledkov, ktoré sú nevyhnutne spojené so zaradením týchto udalostí do zoznamu uvedeného v článku 3a ods. 1 smernice 89/552, v zásade nie je potrebné osobitne odôvodniť takýto záver.
- 112 V prejednávanej veci treba uviesť, že odôvodnenia 5, 6 a 18 sporného rozhodnutia uvádzajú dôvody, pre ktoré sa Komisia domnievala, že všetky zápasy, ktoré sú súčasťou záverečnej fázy EURO, sa mohli považovať za udalosť veľkého významu. Odôvodnenie 6 tak najmä uvádza, že táto udalosť má v Spojenom kráľovstve osobitný ohlas, lebo je osobitne obľúbená v širokej verejnosti a nielen u televíznych divákov, ktorí zvyčajne sledujú v televízii športové podujatia. Toto konštatovanie je navyše spresnené v odôvodnení 18, z ktorého vyplýva, že uvedená udalosť bola vždy vysielaná voľne prístupnými televíznymi kanálmi a ako taká prilákala množstvo televíznych divákov.
- 113 Vzhľadom na uvedené Všeobecný súd nevychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď usúdil, že sporné rozhodnutie obsahuje potrebné informácie umožňujúce jednak UEFA poznať dôvody, prečo Komisia dospela k záveru, že všetky zápasy tvoriace súčasť záverečnej fázy EURO možno považovať za udalosť veľkého významu, a jednak Všeobecnému súdu preskúmať dôvodnosť tohto záveru.
- 114 Pokiaľ ide o ostatné okolnosti odôvodnenia sporného rozhodnutia, v prejednávanej veci nič nenasvedčuje tomu, že dôsledky pre slobodné poskytovanie služieb a voľnú hospodársku súťaž idú nad rámec dôsledkov, ktoré sú nevyhnutne spojené so zaradením záverečnej fázy EURO do zoznamu udalostí veľkého významu. Pokiaľ ide o údajné porušenie práva vlastníť majetok idúce nad rámec toho, čo vyplýva z tohto zaradenia, treba pripomenúť, že UEFA uviedla toto tvrdenie až v konaní pred Súdny dvorom.
- 115 Vzhľadom na uvedené treba siedmy odvolací dôvod zamietnuť ako nedôvodný.
- 116 Keďže nebolo možné vyhovieť nijakému z dôvodov, ktoré uviedla UEFA na podporu svojho odvolania, treba ho zamietnuť ako celok ako čiastočne neprípustné a čiastočne nedôvodné.

O trovách

- 117 Podľa článku 184 ods. 2 rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, ktorý sa na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku uplatňuje na konanie o odvolaní, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazat UEFA na náhradu trov konania a UEFA nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat ju na náhradu trov tohto konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamietá.

2. Union des associations européennes de football (UEFA) je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy